

10.) Med et lidet Kirke- Segl, som er i Præsterne og de Ældstes Gjemme, maae de forsegle Attester, Skudsmaal og deslige.

11.) De maae ei holde noget Consistorium, eller, naar dem lyster, forsamle sig for imellem dem selv at gjøre Love og Frr. eller Dømme i forefaldende Sager; thi dersom i geistlige Sager, deres Kirke og Skoler vedkommende, imellem dem, saavel deres Ministerii Betiente, som andre til deres Menighed henhørende, nogen Tvistighed forefalder, hvorom de ei i Mindelighed kan forenes, vil Kongen anordne visse Deputerede, som, naar fornødent gjøres, skal samle dem, anhøre deres Tvistigheder og, saavidt mueligt, bilægge dem, samt tilligemed dem anordne, hvad til god Skik og Orden kan tiene, dog Kongens souveraine Magt og Myndighed endog i geistlige Sager uforkrænket, hvad Sager imellem dem ei venligen kan bilægges, skal Kongen refereres, som Commissarier vil anordne slige Sager efter Loven at afgjøre. Ei heller er det dem, især deres prædikantere, tilladt, at sætte nogen geistlig Mand fra sit Embede, men ifald nogen af den Orden forseer sig, bør det de Deputerede tilkiendegives, som skal søge derpaa at raade Bod. Er Forseelsen saa grov, at den med Embedes Forliis bør straffes, gives det Kongen tilkiende, da Han nogen vil beskikke derpaa efter Loven at dømme.

12.) Dog maae de Reformerede forfatte visse Slutninger og Conventioner imellem dem selv indbyrdes, deres Kirkes og Skoles Sager angaaende, naar inden særdeles Lov og Fr. findes, hvorefter de sig kan vide at rette; men slige Slutninger skal altid de Deputerede forevises, og siden af Kongen confirmeres, saafremt de skal ansees at være af nogen Gyldighed.

13.) De maae og uden de Deputeredes Hosværrelse:

- a.) Foretage sig de forargelige Lemmer i deres Menighed, og dem ved Straf bringe til deres Synders Kundskab, saavidt interioem disciplinæ administrationem angaaer, dog at Excommunicatio derunder ei forstaaes, som de ei uden prævia caufæ cognitione for de Deputerede og Kgl. Resolution maae exercere.
- b.) Forlige dem der leve i Uenighed sammen.
- c.) Forsyne deres Kirke med behøvende Reparation.
- d.) Udvide aparte Stole og Pladser i deres Kirke til den af deres Religion, som det forlange.

e.) Uddele Almisse til deres Fattige; Dog hvis nogen af deres Menighed ei er tilfreds med hvis de saaledes slutte, kan samme sig derover hos de Deputerede besvære.

14.) Naar en reformeret mandsperson gifter sig med en Hustrue af den Augsburgske Confession, eller en Mandsperson af den Augsburgske Confession med en reformeret hustrue, da bør Brudevielsen forrettes af den Menigheds Sognepræst, til hvilken Manden eller Hustruen af den Augsburgske Confession henhører, og skal de Børn, der avles i sligt Ægteskab, henhøre til den Lutherske Kirke, døbes i Kirken af den Præst, i hvis Sogn Forældrene boe, og siden opdrages og oplæres i den Lutherske Religion; Men haver nogen Reformeret uden for Danmark giftet sig med en Luthersk, maa den Ægtepagt holdes, som de have indgaaet, før de hidkom. Naar en Luthersk dør, som har været gift med en Reformeret, skal Liget begravnes i en af vore Kirker, enten det Sogns Kirke, hvor den Efterlevende boer, eller i hvilken af Stadens Kirker den Døde har sin Begravelse.

15.) De reformerede Præster maae ei befatte sig med Ægteskabs-Sager iblandt deres Troes Tilhængere, dog maae de forlige Parterne, om skee kan, hvis ikke, have de dem at forvise til Consistorium, som derpaa skal kiende og dømme.

16.) For de Reformerte Umyndige beskikkes reformerte Værger; skulde og en Luthersk, i Mangel af vederhæftige Værger blandt de Reformerte, sættes til Værge for en reformert Umyndig, da skal han hans Midler efter Loven forsvarlig forestaae, men den Umyndige maa forblive hos sine Slægt og Venner eller de reformerede Geistlige, som drage Omsorg for hans eller hendes Optugtelse. Skulde en Reformeret sættes til Værge for en Luthersk Umyndig, forvalter han alene Midlerne, men for Myndlingens Optugtelse skal hans Slægt og Venner eller andre af den Augsburgske Consession drage Omsorg.

17.) Ved Vacance kan menigheden paa Kgl. Confirmation en Prædikant igien vælge, men denne maa ikke prædike, eller forrette noget sligt Embedet vedkommende, før han har aflagt Troeskabs-Eed efter 2 §.

18.) Dog maae fremmede reformerede Prædikanter og andre Geistlige, som reise igiennem